

[Hølgert Hansen.]

vegne at forsøge at binde ministeren til nogen bestemt fremgangsmåde, og jeg beder om, at hr. Bent Sørensen heller ikke gør det.

Som det fremgår af betænkningen, kan venstre ikke medvirke til at udvide undervisningspligten på nuværende tidspunkt. Venstre er fortsat af den opfattelse, at en samtidighed mellem en udvidelse af undervisningspligten og den egentlige reform af de grundlæggende skoleuddannelser er en forudsætning for et godt resultat af denne lovgivning. Dette har ministeren og udvalgsflertallet afvist. Venstre har for sit vedkommende tilbudt at være med i et arbejde for en så hurtig gennemførelse af reformen som muligt, hvis ministeren ville respektere ønskerne om samtidighed, som deles af tør, jeg nok sige, meget vide kredse i skolen og blandt forældre og lærere.

Også her vil jeg godt gøre den bemærkning, at det næsten kom til at lyde sådan i hr. Bent Sørensen's tale for et øjeblik siden, at Danmarks Lærerforening var enig i det, der nu sker. Det er, sagt for en ordens skyld, ikke tilfældet. Det, Danmarks Lærerforening har sagt, er netop, at man måtte fastholde samtidigheden, og vi er i venstre på linje med dette synspunkt. Men ministeren har afvist at forhandle herom. Jeg tror ikke, det var klogt.

Vi har derfor stillet ændringsforslag nr. 4 sammen med det radikale venstres medlemmer af udvalget og anbefaler tinget at stemme for dette ændringsforslag. Heri præciseres vort standpunkt om samtidigheden. Jeg gør opmærksom på bemærkningerne, der ledsager ændringsforslaget, og hvoraf det fremgår, at mindretallet finder, at undervisningspligten kan udvides i takt med den bebudede strukturreform. Jeg understreger dette for en ordens skyld. Vi tager ikke afstand fra en udvidelse af undervisningspligten. Den er vi enig i. Det, vi tager afstand fra, er, at det sker nu løserevet fra en samlet reform.

Jeg kan altså anbefale at stemme for alle

ændringsforslagene og for lovforslagets overgang til tredje behandling, men må bede om, at lovforslaget efter denne andenbehandling går til fornyet behandling i undervisningsudvalget.

Samuelson: Jeg synes, vi er nået særdeles langt i udvalgsarbejdet, og at der er sket betydelige forbedringer, efter at vi har haft lovforslaget til første behandling.

For det første synes jeg, at det er udmærket, at det bliver forældrene selv, der bestemmer, om eleverne skal i realafdelingen eller ej, selvfølgelig efter samråd med lærerne. Det er simpelt hen et skridt på vejen til den struktur, som må komme i 1974. Jeg synes også, det er udmærket, at det konservative folkeparti kan stemme for det, for dermed har det konservative folkeparti efter min mening sagt farvel til realskolen, som den er for øjeblikket.

Vi er også tilfredse med, at man forsøger at få en ligestilling mellem folkeskole og efterskole. Der er i store dele af landet stærk interesse for, at man kan tilbringe de sidste skoleår på en efterskole, og jeg mener, at der skulle blive bedre muligheder efter det ændringsforslag, der nu er stillet.

Men noget af det væsentligste er alligevel, at det lykkedes os at nå til enighed om, at de dispensationer, der skal gives, skal gives af skolenævnene. Det var oprindeligt meningen, at det skulle være skolekommissionen. Men jeg synes, det er meget vigtigt, at vi får presset det ned til skolenævnene, idet skolenævnene netop for øjeblikket har brug for alle de håndsrækninger, vi kan give dem. Det er ikke, fordi jeg ikke mener, at skolenævnene har noget at lave, det har de. Men de kom så hurtigt i gang i 1970, og valgene foregik mange steder måske lidt panikagtigt, og derfor er der en form for krise i en række skolenævn for øjeblikket. Der er ved at rumles om, at skolenævnene ikke har mulighed for at foretage sig noget, og at de ingen indflydelse har på tingene. Derfor synes jeg, vi fra lovgivningsmagtens side,